

I henhold til den gældende § 38, stk. 2, skal en godkendelse straks tilbagekaldes, hvis det pågældende kemiske stof eller produkt medfører alvorlig fare for sundheden eller miljøet. Ministerens bemyndigelse i § 35 d omfatter også sådanne situationer, hvorfor det ikke anses for nødvendigt at videreføre bestemmelsen i § 38. Det har ikke været hensigten med forslaget at indskrænke ministerens muligheder for at gribe ind over for salg og anvendelse af sådanne midler.

Som nyt stk. 2 foreslås indført en regel om, at en godkendelse af et bekæmpelsesmiddel, hvor aktivstoffet er optaget på et af bilagene til direktiverne, kan tilbagekaldes, hvis der er givet fejlagtige eller vildledende oplysninger om forhold, der ligger til grund for godkendelsen. Denne regel gennemfører bestemmelser herom, som er fælles i biociddirektivet og i plantebeskyttelsesmiddeldirektivet. Det foreslåede stk. 2, 2. pkt. om, at der kan ske tilbagekaldelse for så vidt angår sådanne midler, hvis godkendelsesbetingelserne ikke er opfyldt, gennemfører ligeledes bestemmelser i de to direktiver. En eventuel procedure efter § 35 d vil gå forud og træde i stedet for en tilbagekaldelse i henhold til stk. 2, 2. pkt.

Den gældende stk. 3 kan ophæves, da den danske revurdering er gennemført, og der ikke er flere klassifikationer fra Giftnævnet i kraft på tidspunktet for lovens foreslåede ikrafttrædelse den 14. maj 2000.

Det foreslåede nye stk. 3 giver mulighed for at udstede midlertidige import-, salgs- og anvendelsesforbud, når der foreligger en begrundet risiko for menneskers og dyrs sundhed eller for miljøet. Bestemmelsen er en udmøntning af beskyttelsesklausulen i biociddirektivets artikel 32 og af undtagelsen i reglen om gensidig anerkendelse i plantebeskyttelsesmiddeldirektivets artikel 10, jf. det gældende stk. 4.

Tilbagekaldelsesreglerne i § 38 suppleres af de almindelige retsgrundsætninger om tilbagekaldelse. § 38 og § 35 d tilsigter ikke udtømmende at gøre op med, hvornår godkendelser kan tilbagekaldes eller ændres.

Til nr. 4

Bichel-udvalgets arbejde viser, at det vil være muligt - for kombinationer af skadegørere og plantebeskyttelsesmidler - at fastsætte det gennemsnitlige behov for anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler. Dette kan anvendes dels af landmanden til at vurdere eget behov for anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, dels af miljø- og energiministeren til eventuelt at fastsætte kvoter for anvendelsen, såfremt der er et overforbrug af pesticider. Det foreslås, at ministeren efter

nærmere aftale med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler herom.

Det foreslås tillige, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om forbud mod sprøjtning på bestemte tidspunkter af året, hvis det konstateres, at der generelt er særligt omfattende miljø- og sundhedskonsekvenser af pesticidanvendelsen i bestemte perioder af året.

Om bestemmelsen ønskes det ligeledes nu præciseret, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at bestemte arealer - som hidtil i følge bemærkningerne til den nuværende § 38 a, som trådte i kraft ved lov nr. 285 af 13. maj 1987, har omfattet marginaljorder - nu udvides til også at omfatte andre arealer, hvor særlig begrænsning af pesticidanvendelsen er nødvendig for at beskytte miljø og sundhed. Såfremt der konstateres miljø- og sundhedsmæssige problemer ved afdrift af pesticider til private haver og huse, vil ministeren således kunne fastsætte regler om sprøjtefri zoner langs haver og huse.

Bichel-udvalget har i sin rapport anbefalet, at der etableres en sprøjtefri randzone ind mod våde naturområder (målsatte vandløb og søer over 100 m²). Den udvidede bestemmelse kan eventuelt anvendes til at udlægge disse randzoner, såfremt målet for etablering af randzonerne i pesticidhandlingsplanen II ikke er nået. Dette vil ske efter en konkret vurdering af de miljømæssige behov for udlægning af randzonerne. Det foreslås, at miljø- og energiministeren efter nærmere aftale med ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri kan fastsætte regler herom.

Til nr. 5

Forslaget ajourfører beskrivelsen af samarbejdet mellem miljømyndighederne og andre myndigheder.

Til nr. 6

Forslaget til § 47 a, stk. 2 har til formål at bemyndige miljø- og energiministeren til at fastsætte regler om gebyr til hel eller delvis finansiering af et ekstra tilsyn inden for bestemte produktområder, der er reguleret efter lov om kemiske stoffer og produkter eller regler fastsat i medfør af loven. Adgangen til at indføre tilsynsgebyrer finder ikke anvendelse for bekæmpelsesmidler.

Baggrunden for lovforslaget er et ønske om at kunne fastsætte tilsynsgebyrer inden for kemikalieområdet, hvor et ekstra tilsyn er særlig påkrævet. Bestemmelsen forventes at blive anvendt på bestemte produktgrupper, hvor der er en særlig risiko for, at overtrædelser af gældende regler kan fremkalde sundhedsfare og/eller miljøskade.